

зицію», «зміни позицію», «безперервна шкала думок», «дискусія», «дискусія в стилі телевізійного ток-шоу», «дебати».

При викладанні дисципліни «Міжнародна торгівля» викладачі кафедри активно використовують у навчальному процесі різноманітні інтерактивні методи навчання. Так, участь у діловій грі «Підготовка та проведення міжнародного тендеру» є одним з найпопулярніших інтерактивних методів, який сприяє набуттю досвіду вирішення професійних завдань. Метод «мозковий штурм», який використовується у викладанні міжнародної торгівлі, сприяє формуванню значної кількості ідей при високій активності студентів, розвиває комунікативні здібності студентів, надає їм можливість самовиразитися та самореалізуватися. Під час проведення практичних занять з дисципліни «Міжнародна торгівля» також використовується такий інтерактивний метод навчання, як «мікрофон», який допомагає виховувати у студентів уміння вислуховувати інших та бажання ділитися своїми думками з певної тематики. Даний метод допомагає викладачеві оцінити якомога більшу кількість студентів протягом семінарського заняття та дає можливість студентам отримати більшу кількість балів.

На практичному занятті з «міжнародної торгівлі» також застосовується такий інтерактивний метод, як «асоціативний куш», який дає змогу студентам досить швидко пригадати матеріал попередніх занять і виявити логічний взаємозв'язок між різними темами дисципліни.

Таким чином, використання інтерактивних методів у викладанні міжнародної торгівлі допомагає студентам краще освоїти матеріал, посилити інтерес до професійної діяльності, сформулювати обгрунтовані висновки та комунікативні навички.

Література

1. Використання інтерактивних методів та мультимедійних засобів у підготовці педагога: [зб. наук. праць / наук ред. Завальнюк О.М.]— Кам'янець-Подільський: Абетка-НОВА, 2003.— 208 с.
2. Інтерактивні технології навчання: Теорія, досвід: метод, посіб. Авт.-уклад.: О. Пометун, Л. Пироженко. — К.: А.П.Н., 2002. — 136 с.
3. Кларин М.В. Інтерактивное обучение-инструмент освоения нового опыта/ М.В. Кларин // Педагогика. — 2000. — №7. — С. 12–19.

*Ольшевська І.П., к.е.н., доц.,
кафедра міжнародної економіки*

РОЗВИТОК НАУКИ І ОСВІТИ ЯК СКЛАДОВІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ ДЕРЖАВИ; СВІТОВИЙ ДОСВІД І УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ

Головним джерелом продуктивності індустріального способу розвитку було введення нових енергетичних джерел у процесах виробництва і розподілу, максимізація випуску продукції, так, в інформаційному — технології генерування знань, навколо яких організовані технологічні процеси, накопичення знань більш високого рівня складності в обробці інформації. Слід зазначити, що в інформаційному суспільстві інформація і технології стають найважливішими економічними активами, а інтелект і знання — безпосередньою продуктивною силою, найважливішим чинником національної конкурентоспроможності. Робоча сила діє як мережевий механізм прийняття рішень і реалізації задач, що вимагає не лише вміння використовувати інформаційні технології і обробляти інформацію, але й володіти високим рівнем кваліфікації і освіти. Це означає, що для створення конкурентних переваг в інформаційному суспільстві найважливішою ланкою є продукування в суспільстві високоякісного людського капіталу, економіки «людського розуму».

Як показує світовий досвід, існує пряма залежність між соціально-економічним розвитком країни та часткою ВВП, що витрачається на наукові дослідження, тобто рівнем наукомісткості. Останній рейтинг глобальної конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму свідчить, що за 2012 р. Україна посідає 73 місце з 144 рейтингованих країн. За даними Держкомстату в 2012 р. наукомісткість ВВП, фінансування досліджень і розробок, освіти, чисельність працівників наукових організацій зменшились. Згідно із Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність» видатки державного бюджету на науку передбачалось довести до 1,7 % ВВП, проте фактично вони становлять менше 1 % ВВП. Незважаючи на деяке збільшення асиг-

нувань на науково-технічну галузь з державного бюджету відносно попередніх років, все ж загальне фінансування науки в Україні порівняно з іншими державами видається незначним. Рушійною силою науки є потреби постіндустріальної економіки, яка будується на інноваціях та наукових дослідженнях, а освіта, в свою чергу, на досягненнях науки. Декларуючи пріоритетність розвитку інтелектуальної сфери, держава при реалізації експортноорієнтованої моделі розвитку економіки, не впроваджує систему якісної освіти, обмежуючись можливостями державного бюджету. Фінансування та оплата праці в державному секторі освіти — нижче критичної межі.

Отже, терміново потрібно, змінити систему мотивації інноваційної праці, посилити взаємозв'язок системи мотивації і стимулювання персоналу з рівнем інноваційної активності та її результатами;

— забезпечити прямий зв'язок між інноваціями та розміром винагороди за них;

— запровадити таку систему оплати праці, які б урахували показники інноваційної діяльності працівників;

— створити сприятливі технічні, організаційні, економічних, соціально-психологічні умови для здійснення інноваційної трудової діяльності;

— усунути різноманітні бюрократичні перепони на шляху здійснення інноваційної діяльності, забезпечити захист науковця, винахідника, раціоналізатора та інших працівників-новаторів від посягання з боку інших на результати їх інноваційної діяльності. Підвищити рівень захисту прав на інтелектуальну власність;

— забезпечити суспільне визнання ролі вчених, новаторів, підвищити їх соціальний статус;

— пришвидшити розбудову національної інноваційної системи створювати технопаркі.

*Островська І. Г., старший
викладач кафедр німецької мови*

ТЕХНОЛОГІЯ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Наша країна потребує сьогодні висококваліфікованих фахівців із знанням іноземної мови, готових до запровадження сучасних ідей, а також до участі у міжнародному співробітництві і формуванні нового ставлення до України в Європі і світі.

На сучасному етапі перед викладачами іноземної мови гостро постає проблема пошуку шляхів підвищення пізнавального інтересу студентів до вивчення іноземної мови, зміцнення їх позитивної мотивації в навчанні. Робота зі студентами немовних ВНЗ вимагає поєднання знань іноземної мови зі сферою майбутньої діяльності студентів. Однією з можливостей розв'язання даної проблеми є запровадження технологій інтерактивного навчання. Методи інтерактивного навчання є складовою частиною сучасних інноваційних технологій.

Метою застосування інтерактивних методів у процесі вивчення будь-якої дисципліни є створення комфортних умов навчання, в яких усі студенти взаємодіють між собою. На заняттях створюється можливість обговорення різноманітних проблем, доведення, аргументування власного погляду, тобто відбувається взаємодія викладача і студента, яка орієнтує особистість на розвиток її творчих і розумових здібностей та комунікативних навичок.

Термін „інтерактивна педагогіка» відносно новий: до наукового обігу його ввів у 1975 р. німецький дослідник Ганс Фріц. У своїх дослідженнях він визначив мету інтерактивного процесу — це зміна і поліпшення моделей поведінки його учасників. Аналізуючи власні реакції та реакції партнера, учасник змінює свою модель поведінки і свідомо засвоює її.

Основна відмінність інтерактивних вправ і завдань від звичайних полягає в тому, що вони направлені не тільки і не стільки на закріплення вже вивченого матеріалу, скільки на вивчення нового. У такій технології навчання викладач використовує рольові та ділові ігри, круглі столи та дискусії, фронтальне опитування та мозковий штурм. Окремо потрібно виділити метод проектів. У проектній роботі студенти залучаються в створення педагогом пошукову навчально-пізнавальну діяльність. Використання проектних технологій робить можливим формування та розвиток пошуково-дослідницьких, комунікативних, технологічних, інформаційних компетенцій, формує креативність, стимулює інтелектуальну активність, розвиває комунікативні вміння, допомагає формувати міжпредметні зв'язки, вчить використовувати інформаційно-телекомунікаційні технології при вивченні іноземної мови, допомагає оволодіти навичками роботи в групі, формує соціальну мобільність. Крім того, все це підвищує мотивацію студентів, оскільки в даному випадку вивчення мови стає не ціллю, а засобом створення кінцевого продукту діяльності. Навіть найсла-